Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones mediocres sancti Bonauenture de tempore

Bonaventura <Sanctus>

Argentine, 14. III. 1496

In die s[an]cto pe[n]thecostes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31133

Visual Library

coꝛpa nr̄a ꝑ inhabitantē ſpi
ritū eiꝰ in voƀ. Glo. Spūs
eius. i. dī pr̄is qui ſuſcitauit
xp̄m eſt cauſa q̄ ſuſcitabit et
alios. ꝑ ſpm̄ ſctm̄ em̄ dn̄m et
viuificantē ſuſcitabimur ad
vitā gl'e pꝰ vitā pn̄tꝭ miſerie.

In die ſctō pētbecoſtes.

Epleti ſūt

r
om̄s ſpū ſ. ⁊ ce. loq̄ ⁊c̄
Actuū. ij. Qui ſpiri/
tuſctō repleri deſiderāt bas
q̄ttuoꝛ ↄditiōes hr̄e debent.
ſcȝ vt ſint collecti ꝑ ↄcoꝛdiā.
vacui ꝑ inopiā. oꝛantes ꝑ in
ſtantiā. tribulati ꝑ vite pn̄tiſ
moleſtiā. Vn̄ ṽ. Collecti. va
cui. p̄ce feruentes. tribulati.
Hi ſunt q̄s ditat ⁊ replet ſpi
ritꝰ almꝰ. Prima igiꝛ̄ cōdi
tio eſt. vt ſint collecti ꝑ cōcoꝛ
diā. qđ ſignaꝛ̄ vbi dr̄. Erant
oēs pariꝛ̄ in eodē loco. Col/
lectio em̄ locoꝝ. plerūq; inſi/
nuat collectionē moꝛuȝ ſiue
aīoꝝ. Erat em̄ eis coꝛ vnū ⁊
anīa vna. Qđ exponit Iſid.
Nō q̄ multa coꝛpa babeant
vnā aīam. ſed q: vinculo cari
tatis ↄiuncti. vnū oēs gene/
raliꝛ̄ ſine diſſenſiōe ſapiebāt
Ex q̄ apparet. q̄ q̄ ſpm̄ ſan. de
ſiderant accipere. ſolliciti de
bent eſſe pacē ⁊ ↄcoꝛdiā cum
oībꝫ cuſtodire ⁊ ↄſuare. Ad
Eph. iiij. Soliciti ſuate vni
tatē ſpūs ī vinculo pacꝭ. vnū
coꝛpꝰ ⁊ vnus ſpūs ſic vocati
eſtis in vna ſpe vocatōis vr̄e
Grego. Ad vnā vocationis
ſpem neq̄q; ꝑtingiꝛ̄. ſi nō ad
eā vnita cū ꝓximis mēte cur
raꝛ̄. Videāt ğ rancoꝛoſi ⁊ diſ
coꝛdes. q̄ falſo noīe dicātur
viri ſpūales. cū poti9 vocari
poſſint carnales. j. Coꝝ. iij.
Cū ſit inter vos zelus ⁊ cō/
tentio. nōne carnales eſtis.
imo beſtiales. plus ei parcit
beſtia beſtie. ⁊ fera fere. q̄ hō
homī. ⁊ frater fratri. Poeta.
Sed iā ſerpentū maioꝛ con
coꝛdia parcit. Cognatꝭ. ma/
culis ſimilis fera quādo leo
ni. Foꝛtioꝛ eripuit vitaȝ leo
quo nemoꝛe vnq̄. Expira/
uit aper maioꝛis dentibus
apꝛi. Grego. in cura paſtoꝛa.
Sciāt inquit certiſſime diſ
coꝛdes. q: quantūlibet ṽtu/
tibus polleant. ſpūales fieri
nullatenꝰ poſſunt. ſi vniri ꝑ
concoꝛdiā ꝓximis negligūt.
Secūda ↄditio eſt q̄ ſint
vacui ꝑ inopiaȝ. ne ſcȝ babe/
ant coꝛ occupatū ꝑ cupidita
tem rerū tempoꝛaliū. ⁊ ani/
mū per auariciā diſtractum

Matth.v.Beati pauperes
ſpū.qm̄ ipoꝝ eſt regnū celo/
ruꝫ. Spūs em̄ ſctūs nec di/
tat nec replet illa corda.que
īmoderato amore rerū tem
poralium viderit occupata.
Qui em̄ plen⁹ eſt ſpū huius
mūdi.quō replebit ſpū dei.
niſi prius euacuet.ſicut vide
mus in edacib⁹ ꝛ repletis q̄/
bus omīs cib⁹ in nauſeā ver
titur.donec ſtomach⁹ euacu
etur. Vn̄ prius euacuādus
eſt cordis ſtomach⁹ vt ſupue
nienti ſuauitati et dulcedini
ſpūſſcti ſit parat⁹. Ecci.xxiiij
Spūs me⁹ ſup mel dulcis.
et here.mea ſup mel ꝛ fauuꝫ.
Sed q̄buſdā ꝯtingit ſic̄ ru/
ſticis.qui primit⁹ tm̄ come/
dūt de cibis illepidis ꝙ po/
ſtea nihil pn̄t de cibis lautis
ꝑcio ꝛ arte ꝯditis. quib⁹ ꝯſu
litur. Ecci.xxxi. Si coactus
fueris in edendo multū.ſur
ge e medio ꝛ vome ꝛ refrige/
rabit te.ꝛc̄. Silr̄ qn̄ thorus
plen⁹ eſt adultero nō ptꝫ lo/
cus legitimo ſpōſo. Iſa.lvij.
Iuxta me diſcooꝑuiſti te et
ſuſcepiſti adulterū. Item q̄
diu ferrum implet locū vul/
neris nullū eſt medicamen/
tum ſanitatis. Iſaie.j. Vul/
nus et liuor ꝛ plaga tumēs
nō eſt circūligata nec curata
medicamine neq; fota oleo.
id eſt.vnctione ſpūſſcti ꝛ ꝯſo
latione.que nō intrat in cor/
da terrenis delectatiōib⁹ re/
pleta.niſi prius fuerint eua
cuata. Quod bene ſignatuꝫ
eſt.iiij.Regū.iiij. vbi dicit ꝙ
vaſa oīa vacua ſunt repleta
Vidua ē eccia.vaſa vacua fi
deliū corda.que ſp ſunt pa/
tula.oleū eſt ſpūſſcti gratia.

Tercia cōditio eſt feruor
ꝛ inſtātia orōnis. Exemplo
aplorū. q̄ orantes hora ter/
cia receperūt ſpm̄ſctm̄. Pro
pter quod ſtatuit eccl'ia vt ce
lebret miſſa tali hora.q̄a in/
uiſibilis ille ſanctificator ſpi
ritusſanct⁹ qui quondam in
patrū hoſtias deſcendebat.
tunc de ſupniſ a pr̄e luminū
emiſſus ſup hoſtiam noſtrā
deſcendēs efficit eaꝫ corp⁹ ꝛ
ſanguinem domini noſtri ie
ſu chriſti. ꝛ circūſtantes am/
pliori gratia replet.ꝛ a cordi
bus fidelium tentatiōes de
monū propulſat. Iſidorus.
Quādo quiſq; orat. ſanctuꝫ
ad ſe ſpiritū aduocat. at vbi
venerit.cōfeſtim temptamē
ta demonū que ſe mentibus
humanis īmerſerant. ꝑſen/
tiam ei⁹ ferre n̄ ſuſtinentes

effugiũt. Nota q͂ in oꝛone
p ſpiritũſanctũ viuificamur
Sedes dei efficimur. Lin/
guis varijs loq̄mur. De pri
mo dicit᷑ in Pſ. Os meum
aperui et attraxi ſpm̄. Hoc
dicitur p ſimilitudinez. quia
ſicut p oꝛis apertionem au/
ra vitalis ad coꝛ attrahitur
ꝛ refrigeratur. ita p oꝛatõem
ſpũſſancti. quaſi ad coꝛ tra/
hitur. ꝛ aĩa viuificatur. De
ſcđo dicit᷑ in epiſtola p̄ſenti.
Seditq3 ſupꝛa ſingulos eo
rum. Felices ꝛ beati qui ta/
lem ſeſſoꝛem habere merue
runt. cuius iugũ ſuaue eſt et
onus leue. Ecce quãta ē vir/
tus oꝛonis que nos compa
rat dei thꝛonis. Thꝛoni em̄
ſunt in quibꝫ deus pꝛeſidet ĩ
iudicio. ꝛ vtiq3 ſpiritual' ho/
mo eſt qui omnia iudicat. et
ipſe a nemine iudicatur. De
tercio dicit᷑ hic q͂ apl'i oꝛan/
tes receperũt ſpiritũſanctũ.
ꝛ loquebant᷑ varijs linguis
pꝛout dabat᷑ eloq̄ illis Una
enim hebꝛea lingua loq̄ban
tur omniũ linguarũ genera.
ꝛ nos vna oꝛonis lingua lo
quimur om̄ia myſteria chꝛi
ſti. nunc de incarnatõne. nũc
de paſſione. ꝛ ſic de ſingulis
pꝛout ſpirituſſanctus ſugge
rit nobis. Quarta condi/
tio eſt vt ſint tribulati ꝛ tem/
ptati per vite p̄ſentis mole/
ſtiam. exemplo chꝛiſti ꝛ apo/
ſtoloꝝ ꝛ omniũ ſanctoꝝum.
Judith. viij. Om̄es qui pla
cuerunt deo per multas tri
bulationes tranſierunt fide
les. Illi autẽ qui tentatiões
non ſuſtinuerunt ꝛc̄. Tales
digne efficiunt᷑ conſolationi
bus ſpirituſſancti. qui ĩ hac
vita ſunt in luctu penitentie
quaſi in foꝛnace cũ tribꝫ pue
ris poſiti. Eccl'i. xxvij. Uaſa
figuli pꝛobat foꝛnax. ꝛ homi
nes iuſtos tentatio tribula/
tionis. Per tres pueros poſ
ſumus accipere contritiõis
doloꝛem. confeſſionis rubo
rem. ꝛ ſatiſſactionis laboꝛẽ.
Sed angelus domini. id ē.
ſpirituſſanct⁹ ad tales deſcẽ
dit in foꝛnacem. quãdo pec/
cata ſua legentibus infũdit
conſolationem ſcꝫ triplicez.
Suggerit enim nobis q͂
omnis tribulatio iuſtoꝝ eſt
tranſitoꝛia. Pſ. Toꝛrentez
ptranſiuit aĩa nr̄a. ꝛc̄. Toꝛ/
rens enim bꝛeuiter ptrãſit.
Iſido. Omnes vite hui⁹ tri
bulationes aquis cõparant᷑
p̄tereuntibus. quia quicq̄d
in hac vita tribulationis ac/

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ciderit.non ſtat.ſed celeriter
tranſit. Item eſt purgato
ria. Malach. iij. Purgabit
filios leui ꝛ colabit eos qua
ſi aurum ꝛ quaſi argentum.
Exemplū de diuite ꝛ lazaro
vbi dic̄ expoſitoꝛ. Foꝛte di/
nes ille aliquid boni habuit
quod felicitas vite tranſeun
tis remunerauit. ꝛ lazarꝰ ali
quid mali quod ignis īopie
purgauit. Itez meritoꝛia
Iſaie.liij. Pro eo ꝙ laboꝛa/
uit anima eius videbit et ſa/
turabitur.vbi due dotes ſū/
me ꝯſolationis tangūtur.vi
ſio ſcz et fruitio. Iſido. Pro
vtilitate eoꝛuz eſt. qui vite il
lius mala perferunt. qꝛ duz
in doloꝛe grauantur.cupidi
tatis ꝛ luxurie. vicioꝛūq̧ ce/
teroꝛum obliuiſcuntur. Ec/
cli.xi. Malicia vnius hoꝛe
obliuionez facit luxurie ma
xime.ꝛc̄.

De eodem feſto
penthecoſtes.

Piritus
S
domini repleuit
oꝛbem terraꝝ ꝛc̄
Ueni ſancte ſpiritus. Hec
oꝛatio p̄mittit̄ in cuiuſlibet
boni operis inchoatione.p/
pter ſpiritūſanctū qui ē om/
niū rerū artifex in inceptiōe.
virtus in ꝓgreſſione.pꝛoſpe
ctoꝛ in conſūmatione. Om/
niū eſt enim ar.omnē b.vir.
om̄ia pꝛo. Sap.vij. No/
tandū igitur in pꝛimis de ſe
ptem donis ꝛ effectibus ſpi
rituſſancti cōtra ſeptenariū
peccati. Qui effectus notan
tur ꝑ hos ꝟſus. Spiritꝰ ex
pellens ſeptena piacula ſan
ctus. Flat.leuat.inflammat.
fouet erudit.allicit.oꝛnat.

Flat dono ſapientie.ani/
mā viuificando contra pec/
catū luxurie. quod ſuffocat
ꝛ occidit. Ezech.xxxvij. A q̄t
tuoꝛ ventis veni ſpiritus et
inſla ſup inter.iſtos ꝛ reuiui
ſcant. Econtra de ſuffocati/
one ꝛ occiſione luxurie dicit̄
Luce.viij. Et impetu abijt
grex poꝛcoꝛū per pꝛeceps in
ſtagnū ꝛ ſuffocatus ē. ꝛ Tho
bie.v.dicit̄ de occiſiōe luxu/
rie.ꝙ occidit illos ſeptem vi
ros ſare demoniū nomīe aſ/
modeus.quod īterpꝛetatur
facture iudiciuz.quod bene
conuenit luxurie. que iudi/
cans de pulchꝛitudīe factu/
re deſerit pulchꝛitudinē fa/
ctoꝛis. Leuat dono intel/
lectus.contra peccatū gule.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

quod grauat et deꝑmit ani/
mā. De eleuatiōe dr Ezech.
iij. Spiritus quoqꝫ leuauit
me et aſſumpſit me et abij a/
marus in indignatiōe ſpiri/
tus mei. ꝛ veni ad trāſmigra
tionem ad aceruum nouaꝝ
frugum ad eos qui habitāt
iuxta flumen chobar. quod
interꝑtatur gratitudo. vł iu
xta electum. Econtra de ag/
g̃uatione crapule ꝛ gule de/
preſſione dicit̃ Luc. xxi. At/
tendite vobis ne grauentur
corda veſtra crapula ꝛ ebrie
tate. Inflāmat dono con
ſilij cōtra auariciā. que infri
gidat. Iſa. liiij. Ecce ego cre
aui fabrū ſufflantem in igne
prunas ꝛ proferentē vas in
opus ſuum. Ecōtra de infri
gidatiōe auaricie. Hiere. vi.
Quomō ciſterna frigidā fa/
cit aquam ſuā. ſic populꝰ me
us frigidā fecit maliciā ſuā.
Job. xxxviij. De cuiꝰ vtero
egreſſa eſt glacies. ꝛ gelu de
celo quis genuit. De auariſ
eſt ſicut de ſenibus vł febri/
citantibus q̄ nō poſſunt ca/
lefieri q̄ntūcunqꝫ deveſtimē
tis ponat̃ ſuper eos. ſicut di
citur. iij. Reg. j. de dauid qui
non poterat calefieri. Fo
uet dono fortitudinis cōtra
accidiā que torporem et ne/
gligentiam inducit. Gene. j.
Spiritus domini ferebat̃
ſuper aquas. Hebreus ha/
bet. fouebat. vel incubabat.
quod ꝓprie eſt auium fetꝰ ſu
os educantium. Job. xxxix.
Cum derelinquit ī t̃ra oua
ſua. tu forſitan in puluere ca
lefacies ea. Hoc dicitur de
ouis ſtrucioniſ. q̄ pigra auiſ
eſt. multas habens carnes.
et paucas pennas. propt̃ qđ
et oua ſua dereliquit nuda ꝛ
deſperata. quia non ſufficit
calefacere ea. Sic accidioſi
plerumqꝫ deſperant. non ha
bentes ſpiritū fortitudinis.
et efficiuntur ſegnes ꝛ in bo
no opere torpentes. et anio
ſuo puſillanimes. Eccli. vij.
Noli eſſe puſillanimis in a/
nimo tuo. Exorare et facere
elemoſynam ne deſperes.

Erudit dono ſcientie cō/
tra iram que infatuat et im/
pedit animum. De hac eru/
ditiōe ſpirituſſancti dicitur
Trenorū. j. De excelſo miſit
ignem in oſſibus meis ꝛ eru
diuit me. Sapie. viij. So/
brietatē ei ꝛ ſapientiã docet
et iuſticiam et virtutem. qui
bus vtiliꝰ nihil eſt ī vita ho
mibꝰ. Ecōtra đ īfatuatōe ire

dicit Prouer.xij. Fatu⁹ sta/tim indicat irã suã. z.j. Reg. xxv. dicit de Nabal. Scdm nomẽ suũ stult⁹ est. z ipe fili⁹ belial. ita q ei nemo loq poſſit. Eccl. xxviij. Homo iracũdus accendet litẽ. z vir peccator turbabit amicos. Allicit dono pietatis. ꝯtra inuidiã q fugat amicos z diſſociat amiciciaz. De hac allectione pietatis dr Iſa. vij. Sibilabit dñs muſce q est i extremo fluminũ egypti. z api que est in terra aſſur z venient et reqeſcent zc. Econtra de nequicia z triſticia iuidie dr Eccl. xiiij. Oculus inuidi nequã. nõ saturabit pane indigens. z in triſticia erit sup menſaz suã. Ornat dono timoris ꝯtra supbiã q dedecorat z oẽm morũ pulchritudinẽ dehoneſtat. De h orna tu Job. xxvj. Spũs dñi ornauit celos. et obſtetricante manu ei⁹ educt⁹ est coluber tortuoſus. i. supbia cui⁹ colla tument. et Ezech. xvj. Ornaui te ornamẽto. z dedi armillas in manib⁹ tuis. z torquẽ circa collũ tuũ. z dedi in aurẽ sup os tuuz. z circulos aurib⁹ tuis. z coronã decoꝛ in capite tuo. Ecõtra de ꝯfuſione z dedecore supbie dicitur Abacuc. ij. Quõ vinũ potãtẽ decipit. sic erit vir supb⁹ z nõ decorabit. qr dilatauit qsi infern⁹ aĩam suã. Dicamus g. Veni scte spũs. Ad effugandas has peſtes viciorũ a cordib⁹ fideliũ ad pcipienda carismata gratiaꝝ. q bus illuſtrat aĩa p spũſſancti aduentũ. Septem ſpice sunt septẽ nõia spũſſ. Quod nobis pſtare zc.

De eodem feſto.

Aſcendit

a ignis de petra. et pães azimos carnesqꝫ ꝯsumpsit. Judicũ. vj. Legim⁹ qttuor de petra fuiſſe pducta. in quib⁹ spũſſanctus cõuenient signari põt. videlicet. aquã. oleum. ignez z mel. Hec myſtice z mirifice de petra. hoc est. de xpo pducunt. Vñ vsus. Unda recẽs oleum. sacer ignis. melqꝫ saporũ. De xpo petra pcedũt qttuor iſta. Igit spũſſcũs a patre filioqꝫ pcedẽs pter multiplicẽ grarũ suarũ effectum. est tanqꝫ aq incipientibus. oleũ pficientib⁹. ignis pficientib⁹. mel pcipientibus. Vel aliter. Spũſſancti gra

eſt aqua in iuſtificatiõe. oleū
in deuotione. ignis in dile/
ctione. mel in fruitiõe. De
ꝓmo Pſ̄. Percuſſit petrã ꝛ
fluxe. aque. ſ. grē ꝛ ꝯſolatio/
nis ſpūſſcti. Jo. vij. Qui cre
dit in me ſicut dic̄ ſcꝑ. flu. de
vē. eius flu. aque viue. Hoc
aūt di. de ſpū quē ac. e. cre. in
eum. Aqua illa abluit incipi
entes a pctis. Un̄ de Mag
dalena Quia turpitudinis
ſue ma. a. la. ad font. miſcðie
cu. Huiꝰ fontis aqua pecca
toꝛ mūdaṫ intus in anima.
Ezech. xxxvi. Effundã ſup
v. a. m̄. Refocillaṫ in ſiti Sa
pi. xi. Sitierunt ꝛ inuocaue
runt te dñe. ꝛ data ē illis aq̄
de petra altiſſima. ꝛ reqͥes ſi
tis de lapide duro. Refrige/
raṫ in ardoꝛe ꝛ in eſtu tenta/
tionū. Eccl. xviij. None ar/
doꝛē refrigerabit roſ. ſic ꝟbū
melius q̄ʒ datū. Pſ̄. Trāſi/
uimus ꝑ ignē ꝛ a. ꝛc. nos in
re. De ſcðo Job. xxix. Pe
tra fundebat mihi riuos o/
lei. Hoc oleo grē ſpūſſcti ꝑ/
unguṫ in deuotiõe ꝓficien/
tiū aīe. Pſ̄. Unxit te deus
deꝰ tuꝰ oleo leticie. Riui iſtiꝰ
olei ſunt ꝯſolatiões ſpūſſan
cti. De qb9. j. Coꝛ. xij. Diui/
ſiones graꝝ ſunt ꝛc̄. Uł etiā
dona virtutū ꝯtra ſeptenari
um vicioꝛū. vt ſit ſpūs ſapie
ꝯtra pctm̄ luxurie. Spūs ſi
ue donū intellectꝰ ꝯtra viciū
gule. Spūs ꝯſilij ꝯtra pec/
catū auaricie Spūs foꝛtitu
dinis ꝯ pctm̄ accidie. Spiri
tus ſcie ꝯtra pctm̄ ire. Spi
ritꝰ pietatis ꝯ pctm̄ inuidie.
Spūs timoꝛis dñi ꝯ pctm̄
ſupbie. De his ſeptem riuis
dicit̄ Jſa. xj. Deſolabit dñs
linguā maris egypti ꝛ leua/
bit manū ſuam ſup flumē in
foꝛtitudine ſpūs ſui. ꝛ ꝑcuti/
et eum in ſeptē riuis ita vt
tranſeant ꝑ eum calciati ꝛc̄.
Itē ꝑ hos ſeptē riuos olei
accipiunṫ ſacramenta eccle/
ſie que nobis danṫ ꝑ ſpiritū
ſanctū. Siquidē in ſacra
mento baptiſmi daṫ ſpiritꝰ
ſapientie. in ſacramento eu/
chariſtie ſpūs intellectus. in
ꝯfeſſione ſiue in pnia ſpiritꝰ
ꝯſilij. in ꝯfirmatiõe ſpūs foꝛ
titudinis. in oꝛdine ſpūs ſci
entie. in extrema vnctiõe ſpi
ritꝰ pietatiſ. in ſacro mrimo/
nij ſpūs timoꝛis dñi. ꝑ oleū
ḡ accipiuntur dona ꝛ chariſ
mata ſpūſſcti. cuiꝰ vnctio nō
ceſſat ſctificare totū coꝛpꝰ ec
cleſie nec ceſſabit. Qð ſigna/
tū habemꝰ. iij. Reg. xvij. vbi

& quod ydria farine nō defecit nec lechit⁹ olei est imminut⁹ &c. De tercio dī h Aſcēdit ignis de petra &c. Hic est ignis ſpūſſ. q̄ hodie ī apl'os venit. cui⁹ aduēt⁹ dī aſcēſ⁹. q2 illos ad q̄s venit. de terenis ad celestia deſideria aſcēdere facit. Ps. Aſcēſiōes in corde ſ. diſ. &c Uenit aūt in līguis igneis vt eēnt v̄bis affluentes & caritate feruētes. q2 iuxta v̄bū Gre. Qui caritatez erga alterū n̄ bz. p̄dicatōis officiū ſuſcipe nullaten⁹ debz. Loq̄citas em̄ ſine edificatione & caritatſ emulatōe par&z. Ps. Uir linguoſ⁹ nō di. in t. Ecci. ix. Terribil' ē in ciuitate ſua hō linguoſus. & temerari⁹ in v̄bo ſuo odibilis erit. Itē vt eēnt ope & ſermone potētes ad coruſcandū miracul' & inſiſtēdum doctrinis. ſ. ad pctōres ↄuertēdos & hereticos ↄterendos. Hiere. xxiij. Nōne v̄ba mea q̄ſi ignis & ſic malle⁹ ↄterēs petrā. Itē vt eēnt patientes. ſcutū fidei. ſpei & caritatſ in oī tribulatōe ptendentes Prouerb. xxx. Omis ſermo dei ignit⁹. clipeus est oībus ſperantib⁹ in eū. In igne ergo ſup apl'os venit. quia perfectos & ſpiritales viros illuminat ad cognitionē veritatis. inflāmat ad amorē bonitatis. ↄſolidat ad tolerantiam aduerſitatis. Ecci. xliij Tripliciter ſol exurēs montes. id est. christ⁹ ſanctos viros igne ſpūſſancti inflammat illuminādo rationē. accendendo voluntatē. corroborando infirmitatem. Ignis & ſiccus est & calidus, ſic ſpūſſanctus adueniens. fluxa viciorum deſiccat in corpore. et ardorem celeſtiū deſideriorum accendit in mente. vt corpus per caſtitatem fulgeat. et cor per amorē inualeſcat. De q̄rto Ps. De petra melle ſaturauit eos. h est mel et'ne dulcedinis ſpiritusſancti. quem hereditabūt electi ī celo. Ecci. xxiiij. Spiritus meus ſuper mel dulcis. et hereditas mea ſuper mel et fauum. Dulcedo mellis omnem dulcedinem ſuperat in guſtu. ſic dulcedo & conſolatio ſanctiſpirit⁹ Ps. Guſtate & videte quoniā ſuauis eſt domin⁹. Sz ad hāc dulcedinem peruenire non poſſum⁹ niſi p christum. Ab ipō em̄ egredit' iſta dulcedo. Juxta illud phleumaticum

ſamſonis. Judicū. xiiij. De
comedente exiuit cibꝰ. et de
forti egreſſa ē dulcedo. A co
medente. ſ. xp̄o cū diſcipulis
ſuis egreſſus eſt cibꝰ cū dice
ret. Accipite ⁊ comedite hoc
eſt corpꝰ meū. Et a forti xp̄o
videlicet q̄ mortē nr̄am mo-
riendo deſtruxit. egreſſa eſt
dulcedo caritatis ⁊ vnctōis
ſpūſſancti. q̄ melli cōparaꝛ.
Eſt eīm mel mundificatiuū.
⁊ comediꝛ ab his q̄ nō veſcū
tur cibis q̄ ex carne ⁊ ſangui
ne generanꝛ. Qđ ſpiritalibꝰ
viris ⁊ caſtis mentibꝰ conue
nit. q̄ carnem ſuā cum vicijs
crucifigūt. Mar. j. Johānes
aūt habebat veſtes de pilis
camelorꝫ. et mel ſilueſtre co-
medebat. Itē illuminati-
uū ⁊ maxime oculorꝫ debili-
um. quibꝰ ꝓ collirio apponiꝛ
mel. qđ diciꝛ atticuꝫ. qđ ſpū-
aliter intellectum ſignificat
ſpm̄ ſctm̄. j. Reg. xiiij. diciꝛ ꝙ
Jonathas intincta ꝟga gu-
ſtauit paululū de melle ⁊ il-
luminati ſunt oculi eius. ⁊c̄.
Itē eſt cōſeruatiuū. q̄ eīm
melle ꝯdiunꝛ diu durant et
incorrupta ſeruanꝛ. Qđ cō-
uenit ſpūiſctō qui aīam vi-
uificat ⁊ a morte peccati in-
corruptam cōſeruat. Hiere.
xlj. De decē viris q̄ cōſerua
ti ſunt vt non occiderenꝛ ab
Iſmaele. qꝛ habebāt theſau-
rum mellis in agro.

Dominica prima post penthecoſtes.

D Eus cari
tas eſt ⁊c̄. j. Jo. iiij.
Circa donuꝫ cari
tatis q̄ttuor hic notari pñt.
ſcꝫ q̄d ſit caritas ꝑ diffinitio
nē. quid ꝑ opationē. q̄d ꝑ cō
parationē. quid ꝑ vtilitatis
collationē. Vñ ꝟſus. Quid
ſit amor. quid ames. eſſentia
q̄d ſit amoris. Et ſibi q̄s fru
ctus. ꝓſcripto themate diſce
De p̄mo quid ſit caritas
ꝑ diffinitionē. dicit ap̄lus. p̄-
ma Thimo. j. Finis p̄cepti
eſt caritas de corde puro et
ꝯſcientia bona ⁊ fide non fi-
cta. Glo. Hic diffinit ap̄lus
caritatē vt nuſq̄ꝫ alibi diffi-
nita ſit. finis p̄cepti. i. ꝑfectio
⁊ ꝯſumatio p̄ceptorꝫ oīm eſt
caritas. De corde puro. i. de
puro intellectu. vt nihil dili-
gatur niſi deꝰ vel ꝓpter deū.
Et de cōſcientia bona. i. ſpe
bona. nā ꝯſcientia hic poniꝛ
ꝓ ſpe. Ille enī ſe ad id qđ di-
ligit ꝑuenturū eſſe deſperat.
cui malꝰ cōſcientie ſcrupulꝰ